

Ürəyi yaşından böyük igid

Əbdülməcid uşaq-lıqdan milli ruha sahib idi. Qoçaqlığı, iti zəkası ilə yanaşı, vətənpərvərliyi ilə də fərqlənirdi. Məktəbə getməyə başladığı ilk gündən evdən özü ilə stolüstü bayraq gətirib partasının üzərinə qoymuşdu. Bayrağını, Vətəninə uğrunda canından keçəcək, şəhid olacaq qədər sevirdi...

Son gəzinti, son şəkil

Əbdülməcid Axundov 1993-cü il oktyabrın 15-də Sumqayıt şəhərində Nadirşah və Ceyran Axundovların sonbeşiyi olaraq dünyaya gəlib. Uşaqlıqdan Vətənə, torpağına bağlı ruhda böyüyüb. Yaşadları parka gedəndə o, anası ilə Sumqayıtın Şəhidlər xiyabanını ziyarət edər, qərənfil almağı da unutmazdı.

Ə.Axundov məktəbi bitirdikdən sonra yüksək balla Azərbaycan Texniki Universitetinin Energetika fakültəsinə qəbul olub. Amma onun əsas istəyi hərbi xidmətə gedib vətənə borcunu ödəmək idi. Buna görə də dördüncü kursu bitirən kimi diplomunu belə almadan əsgəri xidmətə yollanıb.

O günləri xatırlayan şəhidimizin anası Ceyran Axundova deyir ki, əsgərliyə gedəcəyi günü elə səbirsizliklə gözləyirdi ki, sanki qanad açıb uçacaqdı: "Elə hey deyirdi ki, Allah eləsin cəbhə bölgəsinə düşüm, düşməndən intiqamımızı alım. Arzusuna çatdı. Həmin ərəfədə bütün günü Mübariz İbrahimovdan danışır-dı. Mübarizə baxıb deyirdi ki, ana, gör ona necə xoşbəxt ölüm qismət olub. Mən də bu yolu gedəcəyəm. Bir də görəcəksən ki, məni də bayrağa büküb gətirirlər. İndi düşünürəm ki, bu sözlərlə sanki bizi şəhidliyinə hazırlayırdı".

Əbdülməcid 2015-ci il iyulun 20-də hərbi xidmətə getməli idi. Bundan bir gün öncə anasının iş kollektivi ilə birgə gəzintiyə yollanıb. Ceyran xanım deyir ki, demə bu, bizim son gəzintimiz imiş: "Yay fəsli olmasına baxmayaraq, həmin gün hava soyudu, güclü yağış yağmağa başladı. Yun adyal götürüb ikimiz də ona büründük. Dedim bizim belə şəklimizi çəksinlər. Əbdülməcid şəklə baxdı və dedi ki, bu şəkli telefonunun ekranına qoy, mən əsgərlikdən qayıdana kimi dəyişmə. Son gəzintimiz, son şəklimiz o oldu. 7 il keçib. O şəkli bu gün də dəyişməmişəm".

Vətən borcu

Əbdülməcid əsgərliyə yollandıqdan sonra 3 ay Gəncədə xidmət edib, daha sonra Tərtərə, ön cəbhəyə gedib. "Hərbi hissə düşmənlə üz-üzə idi. Əbdülməcidə zəng etdim, vəziyyətini soruşdum. Əhvalı elə yaxşı idi, arzularına bir addım da yaxınlaşmışdı", - deyər anası bildirir.

Universitet diplomu Əbdülməcid əsgərlikdə ikən, təsadüfən onun doğum günündə ailəsinə verilib. Anası danışır ki, tez oğluma zəng edərək təbrik etdim, bu müjdəni ona doğum günü hədiyyəsi etdim. Çox sevindi. Amma heyif ki, diplomundan istifadə etmək ona qismət olmadı".

Əsgərlikdə olduğu müddətdə burada da hamının hörmətini, etimadını qazanıb, xidmətdə seçilənlərdən biri olan Ə.Axundov 2016-cı ilin yanvar ayında çavuş rütbəsi alaraq manqa komandiri təyin edilib.

Aprel döyüşləri zamanı böyük şücaət göstərən Əbdülməcid neçə-neçə düşməni məhv edib. Cəsur igid yaralı döyüş yoldaşlarına kömək edərkən düşmən gülləsinə tuş gəlib, şəhidlik zirvəsinə ucalıb.

Sonuncu dəfə övladı ilə 2016-cı il aprelin əvvəlində danışan Ceyran xanım daha sonra cəbhədə, Tərtər istiqamətində döyüşlərin getdiyini eşidir: "Həmin günlərdə əlaqə saxlamağa çalışsam da, alınmadı. Daha sonra qardaşı Elçin dostları ilə Tərtərə yollanıb və orada Əbdülməcidin yoldaşlarını tapıb. Bildiriblər ki, Əbdülməcid döyüşə gedəndə qol saatını, pullarını verib deyib ki, qardaşım gəlsə, bunları ona verin, bəlkə qayıtmadım..."

Şəhid anası söyləyir ki, bütün günü qulağımız, gözümüz televizorda, internetdə idi, amma ürəyimə dammışdı ki, bir də övladımın səsini eşitməyəcəm: "Aprelin 8-i idi. Qohumlar, tanışlar hamı bizə yığılmışdı. Sən demə, hər kəs oğlumun şəhid xəbərini eşidib məndən gizlədirmişlər. Birdən qapı açıldı, böyük oğlum içəri girdi. Rəngi elə boğulmuşdu ki, qapqara idi. Mən heç vaxt onu belə görməmişdim. Başa düşdüm..., huşumu itirdim".

"Mən sənənləyəm, Ana Vətən!"

Şəhid anası deyir ki, üzərindən 7 il keçsə də, elə bilirəm ki, oğlum hələ də hərbi xidmətdədir, nə vaxtsa gələcək: "Onun haqqında keçmişdə danışı bilmirəm. Məndən soruşanda neçə övladın var, deyirəm iki".

Oğlu şəhidlik zirvəsinə ucalandan sonra Ceyran xanımın üzünə ilk dəfə Zəfər xəbərini eşidəndən sonra təbəssüm qonub: "Torpaqlarımızın azad olduğunu eşidəndə dərinəndən bir ah çəkdim. Şəhidlərimizin qanı yerdə qalmamışdı. Axı bu günün təməli Aprel döyüşlərində qoyulmuşdu. Əbdülməcidin məzarı üstündə and içmişdim ki, əgər torpaqlarımız azad olunsa, bir də ağlamayacam".

Əbdülməcid Axundov 2016-cı il aprelin 9-da dünyaya gəldiyi Sumqayıt şəhərinin Şəhidlər xiyabanında, elə vaxtilə əlində qərənfillər üz tutduğu müqəddəs məkanda son mənzilə yola salınıb. İndi Sumqayıtdakı bütün uşaqlar gənc şəhid Əbdülməcid Axundovun məzarını gül-çiçəklə bəzəyirlər, illər əvvəl onun etdiyi kimi...

Göstərdiyi qəhrəmanlığa görə Əbdülməcid Axundov Prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə" III dərəcəli medal ilə təltif edilib. Onun adına "Gənc Mühəndis Əbdülməcid Axundov" mükafatı təsis edilib, haqqında "Ölsəm..., yaşat", "Mən sənənləyəm, Ana Vətən" filmləri çəkilib.

Gənc Əbdülməcid Axundovun şəhidlik zirvəsində bitən ömür yolu əbədiyyət üfqiündə hər zaman parlayacaq və onun əziz xatirəsi daim uca tutulacaq.

*Ülkər XASPOLADOVA,
"Azərbaycan"*